

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenjskega po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po državnozbornem zasedanju.

I.

Poslanska zbornica se je končno razšla in narodom avstrijskim se je odvalil kamen od srca, saj so uprav s strahom zrl, s kako naglostjo in nepreudarnostjo so se reševale predloge. Zbornica je samo „da“ in „amen“ rekla k vsemu, kar je vlada zahtevala, taka plodovitost in delavnost pa ne more biti zdrava.

Povelikonočno zasedanje je trajalo od 14. aprila. V teh dveh mesecih je imela zbornica 37 rednih in 5 večernih sej. To ni mnogo, a je vendar zadostovalo, da je zbornica nagomilila cel kup sklenjenih zakonov.

Prvo mesto mej vsemi sklepi gre volilni reformi. Dognala se je z lahkoto, a dasi se z resolutnim Tasseovim načrtom še od daleč ne more primerjati, dasi jo vsakdo obsoja kot krivično, so je vendar stranke vesele. Jedne upajo, da jim ne naredi posebne škode, druge, da pripelje v zbornico novih elementov, kateri pomladi naš parlament in pripravijo tla novi, obsežni volilni reformi.

Pri razpravi o angleški volilni reformi l. 1867. je tedanji ministerski predsednik lord Derby rekel v perski zbornici: Vsaka volilna reforma je „a leap in the dark“, je skok v tmino. Nihče ne ve povedati, kakih posledic bode imela, kakšen bode nje končni efekt.

Tudi naš parlament je s svojo volilno reformo storil tak skok v tmino. Gospodujejo stranke, izvemši levičarje, upajo trdno, da se po novem volilnem redu pomnože njih vrste, in to je v začetku prav lahko mogoče. Napoleon III. je vladal dvajset let Francijo kot pravi despot, dasi je imela splošno volilno pravico, a ko je moral zapustiti prestol, je bilo ljudstvo politično vzgojeno in sedaj prihajajo v parlament tudi moderni možje, zastopniki novih idej. V Belgiji je volilna reforma pripomogla klerikalni stranki do ogromne večine, a dasi vlada stranka šele malo časa, se že ruši in vse kaže, da pridejo sčasoma socijalnopolitičnim reformam prijazni, svobodni elementi na krnilo.

Tako utegne biti tudi pri nas. Nekaj časa bode volilna reforma na korist reakciji, a dolgo to

ne bo. Ljudstvo se končno vendar politično vzgoji, pojmi se mu razbistrijo in tedaj bode odklenalo reakciji, naj se ta odeva s kakršnim koli plaščem.

Tako je bilo na Angleškem in na Francoskem, tako bode v Belgiji in tudi pri nas, in prav ta zavest nas je sprijaznila z Badenijevo volilno reformo.

Z vzprejetjem volilne reforme je sedanji parlament izgubil pravico do obstanka, ž njo je priznal, da ni več zastopnik ljudstva, a vlada ni vzlic temu razpustila zbornice nego jo izkoristila kolikor je bilo mogoče. Strah pred novimi volitvami, želja zagotoviti si mandate, in hrepenenje, pridobiti od vlade kakih koncesij, da se potolaži nezadovoljnost volilcev, vse to je naredilo odločilne stranke mehke in popustne. Zbornica ni imela nikake volje več, stranke so pozabile vse svoje principe in tako je bilo mogoče, da je vlada storila s tem parlamentom kar je hotela.

Ministerstvo je vladalo, ne da bi imelo zanesljivo ali sploh kako večino, a ker so velike stranke zahtevale, naj bi se solnce ustavilo nad dolino Ajalon in nikogar drugega ne gredo nego prav nje, je bilo ž njimi dosti lahko izhajati in dovoljevale so vladi vse, kar je hotela.

V Ljubljani, 17. junija.

Svobodoljubje Nemcev in Čehov. „Narodni Listy“ so priobčili daljši članek o prepovedi sokolske slavnosti v Toplicah. V tem članku pravijo, da bi bilo zadoščalo 50 žandarjev, pa bi se bili Nemci skrili. Nemški listi vidijo v tem pisanju nekak napad na svobodo. Pač se moramo vprašati, so li Čehi ali Nemci bolj liberalni. Prvi zahtevajo svobodo zborovanja in shajanja, zagotovljeno v ustavnih zakonih, Nemci pa kličejo vlado, da naj Čehom zabrani sniti se v Toplicah. Nemški liberalni listi so torej pokazali zopet ob tej priliki, da o svobodoljubju niti pojma nimajo. Veselje nemških liberalcev ne bode dolgo. Češka odločnost si bode že priporila pravico, da bodo Čehi smeli zborovati v vsej češki kraljevini.

Zedinjena levica je imela daljša posvetoovanja o svojem bodočem postopanju. Plod teh po-

svetovaj je pa neka izjava, katero so priobčili v svojih listih. V tej izjavi pravi, da bode nadalje zagovarjala pravice nemštva, varovala državno jedinstvo proti federalističnim težnjam in delala za svobodno popolnjenje in izvajanje državnih zakonov. Potem pripoveduje, da bode pospeševala kmetijstvo in industrijsko produkcijo v soglasju s socijalnopolitičnimi nalogoma. Ta izjava pa liberalne stranke rešila ne bode. Tacih izjav so levičarji že dovolj objavili, a volilci od njih pričakujejo dejanj. Tudi je ta izjava tako nejasna, da nikdo prav ne ve, kaj da levica misli storiti. Hodila bode najbrž še nadalje po dosedanjih potih.

Minimalna plača. V belgijski zbornici stavili so krščanski socijalisti predlog, da naj država pri oddaji javnih del vselej izgovori, koliko naj znaša najnižja plača delavcev pri dotičnem podjetju. Socijalni demokratje so seveda ta predlog krepko podpirali. Železniški in poljedelski minister sta pa z vso odločnostjo ta predlog pobijala. Oba sta naglašala, da kaj tacega ni nikjer na svetu. Bilo bi v škodo državi. Vlada bi tega sklepa ne izvela, naj ga tudi sklene zbornica. Vzlic temu se je omenjeni predlog vzprejel z 28 glasi večine. Kdo bi bil mislil, da bode sedaj vlada odstopila, ali pa vsaj ostala pri svojem pretenju, da sklepa ne izvede. Toda se je premislila in železniški minister je izjavil, da je dolžnost vlade spoštovati sklepe zbornice. Drugače bi prišlo do revolucije.

Napad v Barceloni je že napravil veliko škodo gledališčem. Nobeden več ne gre v gledališče, ker se vse boji, da ne bi kdo vrigel kake bombe. Tudi cerkve so običajno prazne. Po novi predlogi proti anarhistom se bodo kaznovali s smrtjo vsi udeleženci pri kakem atentatu. Smele se bode iztirati iz dežele ali poslani v pregnanstvo vse osebe, ki so na sumu, da so anarhisti. Ta določba bode zadela gotovo mnogo nedolžnih ljudi. Kdor bode jezen na koga, ga bode ovadil, da je anarhist in brez vsake natančne preiskave ga bodo iztirali. Zlasti bodo pa v nevarnosti voditelji opozicijskih strank. Če bode vlada videla, da ji je ta ali oni vsled svojega upliva nevaren, proglasila ga bode za anarhista in odpravila v pregnanstvo.

Listek.

V Črni gori.

(Potni spomini in vtisi. Spisala Terezina dr. Jenkova.)

III.

Molče smo se vozili dalje. Kočijaž Miško, mlad, zastaven Črnogorec je krepko vodil iskre konjiče. Jutro je bilo precej mrzlo in ponudila sem mu steklenico finega likerja. Ni ga hotel vzeti, ampak zahvalil se rekoč: „Gospodjo, ja ne pijem žganice“. Kakor sem se pozneje prepričala, Črnogorci niso udani pijači, najmanj pa žganju. In pri nas? Kolika razlika!

Kočija je drdrala dalje po kameniti cesti, vijoči se v velikanskih lokih. Ne morem povedati, kako veselje me je prešinjalo, ko sem gledala to zemljo črnogorsko. S krševitega pečevja, po katerem drži cesta, vidiš doli v dolino, kakor malo zelenico, vas Njeguš. Krog in krog kakor kulise sam gol kamen, brez vegetacije, v dolini pa zelena ravnica in rodovitno polje, cvetoče drevje in drugo bujno rastlinstvo, ki te spominja orijenta. A v sredi te dolinice čedne in mične bele hišice. Vas Njeguš je zgodovinsko imeniten kraj, — rojstni kraj sedaj

vladajočega rodu Njegušev. Zanimiv je postanek te vasi. V drugi polovici šestnajstega stoletja, ko so Turki posebno kruto in neusmiljeno zatirali krščanske Hercegovce, zbeži rodovina Njegušev v Črno goru ter se tamkaj naseli. Tu se je rod brzo pomnožil in obogatel, tako, da je rod Njegušev postal najimenitnejši mej Črnogorci. In leta 1696 zberó vrli Črnogorci svojim vladiko Danila Petroviča Njeguša. Letos je torej dvesto let, kar sedi na prestolu črnogorskem hrabri in blagi rod Njegušev, ki je prinesel tužni in zapuščeni deželi svobodo, utrdil državno jedinstvo ter narod po hudih in vročih bojih privedel do blaginje in omike. Sedaj vladajoči knez Nikola I. ima tu svoje letovišče.

Peljali smo se dalje in dalje ter se slednjič ustavili pri mali borni koči. Povprašala sem kočijaža, kako se zove ta kraj, in izvedela, da „Čekanje“, to zaznamuje menda to, kar pri nas postaja. Vsekako me je zanimala ta kočica — krčma že od zunaj. S hčerjo stopive v izbo. Bil je prizor, kakoršnega nisem pričakovala. Pri dolgi brastovi mizi je sedelo kakih „dvanajst junakov“, kakor poje narodna pesem, in mej njimi mlada devojka, krasno bitje. Vsi so bili praznje oblečeni v krasno obleko, ki prav dobro svedoči narodni značaj, ki jasno kaže

s trobarvo slovanske narodove posebnosti. Bogato tkana suknja je škrlatasto rdeča, široke hlače so modre barve in s čimur se prav dobro ujemajo in zlagajo bele nogovice. Za pasom pa tiči Črnogorcu svitlo se blesketajoče orožje, dolg ostrobrušen handjer in pa dva samokresa ali več bogato okovanih. Orožje je Črnogorcu nad vse ljubo; če mu podariš handjer ali samokres, storiš mu večjo ljubav, nego če ga obsiplješ s denarjem, naj si bodo tudi suhi cekini.

Kar nagledati se nisem mogla v tej krčmi dvanajstotice čilih in krepkih postav. Zelo priljuden krčmar mi postreže z dobro črno kavo ter mi tudi ponudi gorko pečene ovna in svinjine. Nenadoma povabi me s hčerko prav ljubeznjivo možak v družbo, katera naju pozdravi: „živeli Slovenci“. Najbrže jim je bil naznanil kočijaž, ki je bil k njim prisedel, od kod da sve. Izvedela sem pa tudi jaz, čemu se je zbrala družba semkaj. Praznovali so svatbo.

Unel se je razgovor. Čudila sem se, da toliko poznajo naše razmere — celo priprosti ljudje. Motrila sem njih obraze: ves izraz obličja priča in razodeva njih poštenost, globok značaj in plemenito srcé. Njih plamteče oko samezavestno in ponosno, a vendar ljubko zrè v svet! Radovala sem se v njih sredi, in oni so bili zelo navdušeni, ko sem jim

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 17. junija.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči izredno javno sejo, katere se je udeležilo 24 občinskih svetnikov. Predsedoval je župan Hribar, kateri je otvoril sejo s kratkim nagovorom. Prvič — rekel je gospod župan — govorim s tega mesta k vam. Hvaležen sem vam za izkazano mi zaupanje; trdil se bodem, da to zaupanje opravičim, kolikor mi je mogoče. Vem tudi, da najdem podpore pri vas in upam, da nam bo v skupnem delovanju, v skupni pridnosti in vztrajnosti mogoče, zadostiti težki na logi. Kadar boste nezadovoljni z mojim delovanjem, povejte mi to naravnost. Opozicija naj se razvije, a naj bo stvarna, ne faksijska. Stvarna opozicija bode gotovo plodonosna. Jaz se je ne plašim, ne, jaz jo celo želim. Ravnal se bodem vselej po občinskem redu, a vsak človek je slaboten in zaradi tega izrekam še jedenkrat željo, da me na eventualne nedostatke takoj opozorite.

Žal, da moram kot prvo naznanilo priobčiti žalostno vest, da smo pretečeno nedeljo spremili k večnemu počitku našega tovariša, občinskega svetnika Jerneja Černeta, moža iz stare narodne meščanske rodovine ljubljanske, ki je kazal veliko zanimanja za rodno mu mesto. Nemila smrt ugrabila je nedavno tudi odličnega slovenskega rodoljuba kanonika Karola Kluna. Pokojnik je bil od leta 1876. do 1879. član občinskega sveta ljubljanskega ter je izstopil iz mestnega sveta le vsled obilega drugega posla. Pokojni kanonik Klun sicer ni spadal k stranki, katero zastopam v tej zbornici, in tudi ni vžival popolnega zaupanja tistih, katerih voditelj je bil, a priznati se mora, da je bil odločen narodnjak, iz vsega srca vnet za svoj narod, in priznati se morajo njegove velike zasluge. Saj pota morejo biti različna, da le vodijo k jednemu cilju. V znak sožalja nad izgubo teh dveh mož vstali ste raz sedežev in jaz predlagam, da se izraz sožalja vzprejme tudi v zapisnik. Občinski svet je temu predlogu z dobro klici pritrdil.

Župan Hribar naznanil je nadalje, da se je vodovodno ravateljstvo konstituiralo ter svojim predsednikom izvolilo obč. svet. Šubica, isto tako konstituiralo se je ravateljstvo mestnega užitninskega zakupa (predsednik obč. svet. Senekovič) in nadzorovalni odsek za napravo električne osvetljave, ki je volil načelnikom obč. svet. Hraskega. Gospod župan naznanil je nadalje, da je novi stavbinski red za deželno stolno mesto Ljubljano že stopil v veljavo, a sedaj skrbeti je za to, da se izpolnjuje zakonska veljavnost splošnemu regulacijskemu načrtu z ozirom na novi stavbinski red. V zmislu občinskega reda treba je regulacijski načrt šest tednov razgrniti na vpogled, a v to svrhu treba je tudi, da se vpišejo vanj stalne točke (kote). Teh pa do sedaj še nismo imeli. Gospod župan obrnil se je zaradi tega do triangulacijskega bureaua v ministerstvu, ki je prošnji koj ustregel ter pripisal potrebne podatke. Stavbinski urad preskrbel bode sedaj upis stalnih točk v regulacijski načrt, kateri se potem koj razgrne na vpogled. Občinski svet izrekel je zahvalo triangulacijskemu bureauu. Kot načelnik mestnega magistrata izrazil je župan Hribar nadalje željo, naj bi se k raznim odsekovim sejam povabili tudi dotični magistratni referenti, da jim bode mogoče zastopati svoje predloge. To bode stvari le v korist.

Konečno naznanil je župan Hribar, da mu je došel dopis deželnega odbora z obvestilom, da je državni zbor dovolil deželi Kranjski novo posojilo v znesku 1.500.000 gld., od katerega je 450.000 gld. namenjenih v regulacijske svrhe mesta ljubljanskega, 500.000 gld. za oškodovane hišne poselnike, ostali znesek pa za zgradbo novih deželnih poslopij. Posojilo obrestovati je s 3%, a amortizovati v 20. letih počenši z letom 1901. Ker bo dežela prevzela nasproti državi garancijo za celo posojilo, pozivlje

pripovedovala o nas Slovencih. Neprenehoma je oril klic „živeli Slovenci, živeli!“

Le prehitro smo se morali ločiti. Ob slovesu sem jim morala javiti svoje ime in pustiti naslov. Spremili so me v kočijo, potem pa, stopivši v vrsto, odkrili se, in zaorila je pesem iz junaških grl, narodna pesem črnogorskega sinu. Turobna pesem je bila to, ginljiva in mila...

Vozili smo se dalje, ne da bi se ustavljali. Srečali smo tu in tam družbo dveh ali treh mož. Dá, če si pogledal te žilave postave, koščeno pest, bliskovito in drzno oko in orožje za pasom, res te je nehoté zmrazilo in z lepa nisi mogel verjeti, da pod tako skorjo biva blago črnogorsko srce. Kdor je šel mimo, vsakdo nas je spoštljivo in uljudno pozdravil.

C-sta drži dalje navzdol. Zadaj vidiš Lovčen in sicer prav na vrh, kjer lahko in popolnoma jasno razločuješ podobo groba. Pa ta podobnost ni slučajna, zakaj gori na vrhu Lovčena, v višini kakih osemnajsto metrov, zapaziš malo zidanje, nagrobni spomenik največjega pesnika srbskega tedanje dobe, Rade Tomo Petroviča († 1851.), ustanovitelja lep-slovnega lista „Luča“ in velezaslužnega leposlovca

se občinski svet, da prevzame nasproti deželi potrebno obvezo. Obč. svet. Gogola omenja, da je stvar zelo nujna, ker se deželni zbor snide že v kratkem, obč. svet. dr. Tavčar pa predlaga, naj se seja prekine za 10 minut, da se pravni in finančni odsek takoj posvetueta o zadevi. Predlog bil je vzprejet. Ko je župan Hribar zopet otvoril sejo, poročal je obč. svet. dr. Tavčar v imenu združenih odsekov ter z ozirom na dopis deželnega odbora predlagal: Mestni zbor skleni I. Mestna občina ljubljanska prevzame od dežele Kranjske v zmislu dotičnega državnega zakona posojilo do najvišjega zneska 450.000 gld., ki se bode s tremi procenti obrestovalo ter se porabila v regulacijske namene. II. To posojilo se bode od strani dežele izplačalo mestni občini v treh jednakih letnih obrokih in sicer v letih 1896, 1897. in 1898., mestna občina pa bode deželi to posojilo vrnila v 20 letnih jednaki obrokih, kojih prvi naj zapade dne 1. januarja 1901. III. V pokritje obrestij in anuitet, vporabljal se bode davčna moč mestne občine ter se bode ob svojem času — ko bode pravokrepen postal dotični deželni zakon — v tem oziru vse primerno po mestnem svetu sklenilo. IV. O tem, kako in kam naj se plačujejo obresti in anuitete skleniti je mej deželo in mestno občino poseben dogovor, kojega načrt naj se po magistratu takoj izdela in mestnemu svetu v odobrenje predloži. V. Magistratu se naroča, da ta sklep takoj objavi, da na to pravočasno predloži vse spise deželnemu odboru, da se bode dotični zakon lahko vzprejel že v bodočem zasedanju deželnega zbora, ki bode sklican prve dni julija t. l. Pri glasovanju bili so predlogi soglasno vzprejeti. V istem zmislu sklenil je občinski svet, da prevzame od dežele posojilo v znesku do 500.000 gld., katere zopet razporedi mej pomoči potrebne poselnike v Ljubljani, kojih poslopja so bila po potresu razdejana ali poškodovana.

Pri dopolnilnih volitvah v mestni stalni zdravstveni svet bila sta izvoljena gospoda Zabukovec in vitez Zitterer, v odbor za gospodarsko nadzorstvo o meščanski imovini pa g. Jernej Žitnik. Potem poročal je obč. svet. Zabukovec o kolesarskem voznem redu za mesto ljubljansko ter priporočal, naj občinski svet predloži biciklisti red odobri. Poročevalec je naglašal, da je biciklisti šport v Ljubljani že jako razširjen in da je treba potrebno ukreniti, da se v javnem interesu stvar uredi. Po daljši debati, katere so se udeležili obč. svet. Pirc, Gogola, dr. Majaron, župan Hribar in podžupan dr. vitez Bleiweis vzprejet je bil obč. svet. Pirc predlog, naj se biciklisti red vrne odseku z naročilom, naj zaslži tudi mestnega policijskega komisarja. Podžupan dr. Bleiweis poročal je o prebivalcev Poljanske ceste prošnji za redarsko stražnico. Poročevalec naglašal, da je stražnica na Poljanah res potrebna, da pa za letos v to svrhu ni potrebnega kredita. Ko se bode razpravljalo o policijskega komisarja spomenici, kako je urediti mestno stražo, naj se jemlje ozir tudi na to prošnjo.

Obč. svet. Šubica poročal je o računskem zaključku in delovrbi mestnega vodovoda v l. 1895. Dohodkov bilo je 52.888 gld. 9 kr., stroškov pa 50.964 gld. 79 kr., torej 1923 gld. 30 kr. prebitka. Da se je v kljub posledicam potresne katastrofe dosegel ta ugodni finančni uspeh, je v prvi vrsti zaslug energičnega in razmeram primerne postopanja mestnega knjigovodstva. Kar se tiče tehnične strani delovrbe, je vsa naprava funkcionirala izborna. Vodovod je bil koncem leta upeljan v 890 ljubljanskih hiš in je bilo torej 85 odstotkov hiš preskrbljenih z mestno pitno vodo. Do danes pa je bilo izvršenih že zopet do 50 novih navrtanj, tako da ni niti 100 hiš več v Ljubljani, ki bi ne imele vode iz vodovoda. Dolžina glavnih cevij znašala je do konca lanskega leta 31.355 metrov, vodomerov pa je bilo vzdanih 226. Vode se je načrpalo

Srbov in Hrvatov. Knez Nikola sam je v svojih pesmih odmeril tudi temu pesniškemu geniju krasno nagrobnico, ko pravi mej drugim:

„Pun štovanja in gordosti
Tvoj vječiti dom polazim
Da junaške Tvoje kosti
Jednom vrelo suzom skvasim“.

(Pjesme knjeza Nikole I.)

Premišljujoč pesnika Petroviča, spomnila sem se nehoté epopeje „Smrt Smail-age Čengića“. Prepričati sem se hotela, je li ep prodl i v najnižje slojeve srbake. Istinito — moj kočijaž pripovedal mi je začetek s patosom, s čustvom. Takrat sem prvič čula narodno pesem iz ust naroda. In kako ne bi ganilo človeka, ako posluša črnogorskega junaka dolgo povest o kraljeviču Marku, o Turcih, o strahovitim Čengić-Agi.

Hčerka me opozori na krasen prizor. Solnce je stalo precej visoko na kristalno čistem nebu, pred nami v dolini se je pa dvigal hribček pri hribčku — kakor otok pri otoku v širnem morju — sredi mej njimi pa rodovitno cetinjsko polje. Kakih 5 $\frac{1}{2}$ km dolgo in 1 km široko, je krog in krog obdano z golimi griči, a v sredi ima mesto Cetinje.

656.008.500 litrov. Občinski svet odobril je računski sklep ter vzel poročilo na znanje, isto tako tudi naznanilo gospoda župana, da bode glede predloga (obč. svet. Trček), naj bi mestna občina otvorila delavnico za popravljane vodovodnih pip, storil potrebne korake ter ob napehu v kratkem poročal. Glede deželnega odbora prošnje, zaradi znižanja vodarine za porabo vode v deželni bolnici poročal je obč. svet. Gogola ter predlagal, naj se zniža cena kubičnemu metru vode na 5 $\frac{1}{2}$ kr. Po daljši debati pa je bil z veliko večino vzprejet podžupana dr. viteza Bleiweisa predlog, da je bolnici kot dobroteljnemu zavodu znižati ceno na 5 kr. za kubični meter.

Obč. svet. Senekovič poročal je obširno o določitvi tarife za oddajo električne luči in moči ter predlagal, naj se cenik tiska v slovenskem in nemškem jeziku ter razširi mej tukajšnjim prebivalstvom. Luč zaračunavala se bode po dejanski potrebi ali pa pavšalno. Za žarnice v prostorih, služočih izključno le kot stanovališča, katere svetijo vsaka povprečno 500 ur na leto, se plačuje za porabo toka in sicer za svetljivost 10 normalnih sveč 7 gld., 16 normalnih sveč 10 gl., 25 normalnih sveč 15 gl. itd. Za prodajalnice, pisarne, gostilne itd., ki porabijo več toka, je cena primerno nižja. Električna luč bode seveda cenejša, nego je plinova in bode žarnica z isto svetljivostjo kakor navadni plinov plamen stala na uro 1.90 krajcarja, dočim stane plinov plamen 2.80 krajcarja. Predlog poročevalca bil je po nekaterih pojasnilih odobren.

Konečno poročal je obč. svet. Šubica o oddaji dobave drogov za napravo električne razsvetljave in se je dobava oddala tvrdki Fran Lavrič v Trstu. Potem je gospod župan ob 9. uri zvečer zaključil javno sejo. V tajni seji bil je provizornim voditeljem zgradbe električne naprave v Ljubljani imenovan gosp. Alojzij Schlauf, inženier tvrdke Siemens & Halske na Dunaju.

Anton Nedvéd †.

Da ga otme mučnih telesnih bolečin, ki so mu zadnje tri, štiri leta življenje grenile, vzela je blede smrt iz naših vrst moža, katerega ime ostane v trajnem in najboljšem spominu celega slovenskega naroda. Antona Nedvéda ni več, zatisnil je za večno svoje oči v torek, dne 16. junija t. l. ob 9. uri dopoldne. In dasi ni bil po rodu sin naše domovine, žaluje po njem vender vesoljni rod slovenski, ko da je zgubil plemenitega člana lastne krvi. Vsaj je bil združen nepozabni ranjki večino svojega plodonosnega življenja s slovenskim narodom in podaril je njemu v teku skoraj 40letnega vspešnega delovanja obili plod skladateljskega svojega nadarjenja. Vzgaljal je pa tudi narodu kot glasbeni učitelj neposredno in posredno cele generacije šolske mladine, budil je ljubezen in razum za glasbo pri svojih učencih, ki so kot poznejši učitelji ljudskih šol nadalje pospeševali razvoj slovenske glasbe v svojih krajih.

Kot glasbeni učitelj in kot obče priljubljeni skladatelj zadobil je ranjki naš Nedvéd dobro in glasno zvoneče ime povsodi, kjerkoli je doma slovenska beseda in smelo rečemo, da je našel Nedvéd za svoj trud povsodi tudi zaslužen hvaležnost. Ukoreninil se je ranjki Nedvéd v slovenskih tleh, kakor le malo kateri drugi, in se ne da niti tajiti, da se je tudi po svojem mišljenju kaj srečno asimiliriral slovenskemu duhu. Dokaz temu je nebroj njegovih prikupljivih skladb, katere so se narodu toli omilile, da je postal marsikateri njegovih napevov takorekoč popularen, n. pr. „tam kjer beli so snežniki“, „beseda sladka domovina“, „domovina mili kraj“, „slovenska dežela“, „popotnik“, „bratje v kolo se vstopimo“, „pozdravljaj te gorenska stran“, „ljubezen in pomlad“, „nazaj v planinski raj“ itd. Kaj šele, ko bi zasledovali one male pesmice, koje so se priljubile naši nežni mladini, prepevajoči iz Nedvédove zbirke šolskih napevov „Slavček“ ali pa vse cerkvene pesmice in skladbe, koje prepeva verni narod v cerkvi in na domu, ne da bi vprašal, kdo da mu je zložil napev, ne da bi vedel, da pohaja isti od sedaj rajnega Antona Nedvéda.

Rodil se je Anton Nedvéd dne 19. avgusta 1828 v Horvicah na Češkem. Že v deških letih se je posvetil glasbi ter je prišel z 10. letom šolat se v Prago, kjer je obujal s svojim krasnim glasom pozornost. Učitelji so mu bili Anton Slavik, oče znamenitega virtuoza na gosli Josipa Slavika, nadalje Krejčí, Horák, Kolečovský in Kittl. Po dovršenem izpitu za pouk v gosli in v petju postal je Nedvéd učitelj na praški Sofijski akademiji in na češki

Dalje v prilogi.

reakti. Odločil se je pa sedaj za poklic opernega pevca. Po nekaj nastopih v češki operi v Pragi sprejel je angažma pri operi v Brnu, kjer je pa le kratko časa bival, ker je rečeno podjetje bankrotovalo.

V istem času razpisalo je filharmonično društvo v Ljubljani mesto koncertnega vodje. Nedvčed prosil je za to službo in jo je tudi dobil. Dne 13. decembra 1856. l., torej pred stoprav 40 leti je nastopil A. Nedvčed svoj novi delokrog in ostal je odsle za trajno v Ljubljani, katera mu je postala druga domovina.

Kolikega pomena da je bil Nedvčed za ljubljansko filharmonično društvo, znano je pač vsem ljubljancem, in najbolj interesovanim krogom tega zaveda. Celih 26 let (do l. 1882.) deloval je Nedvčed kot glasbeni učitelj in kot koncertni vodja filharmoničnega društva organizatorično, neumorno in s pravim umetniškim vnosom za prosih glasbene umetnosti v Ljubljani. Povzdignil je srečno društvo iz zanemarjenih razmer k višini renomirane glasbenega zavoda. L. 1881. podelil mu je cesar o priliki 25letnice glasbenega delovanja pri filharmoničnem društvu zlati kržec za zasluge.

Ni se pa odtujil Nedvčed za časa svojega službovanja pri nemškem, takrat jedinem glasbenem zavodu ljubljanskem svoji narodnosti. Deloval je hkratu tudi pri slovenskih narodnih društvih in deloval je za narod duševno, podarjajoč mu skladbe prikupljive svoje muze. Štejemo Antona Nedvčeda mej ustanovitelje ljubljanske čitalnice, koje moški zbor je vodil celi dve leti brezplačno. Osem let bil je pa odbornik „Glasbene Matice“ in sicer od prvih njenih početkov l. 1872. do leta 1880. kate rega leta ga je imenovalo le to društvo v seji z dne 23. septembra častnim članom.

Nedvčedova žilava in občekoristna delavnost postaja nam prav jasna, če pomnimo, da je učiteljeval tudi v Alojzijevešču, nekaj časa v gimnaziji, v realki in tudi v semenišču, podučujoč tu mladino v glasbi. Po smrti Kamila Maška bil je imenovan leta 1860. glasbenim učiteljem na ljubljanskem učiteljski, kjer je vodil do leta 1890, toraj 30 let, ponk v glasbi, poučujoč v obči teoriji, harmoniji, v petji in v igri na goslih, klavirju ter orgljah. Nebroj mladine vzgajal je tako k glasbeni naobrazbi in poslal jo je mej svet, da je v svojem delokrogu in po svojih močeh orala ledino ter ugajevala pota, da se je zamoglo širiti časoma mej ljudstvom obče zanimanje za glasbo in pa ljubezen do petja.

Znan je postal takim načinom Anton Nedvčed celi slovenski domovini. In bil je priljubljen. Kdor ga je jedenkrat videl, ostala mu je neizbrisna Nedvčedova visoka krasna postava, in kdor je imel priliko občevati z njim, bode se vselej rad spominjal nenavadne ljubeznjivosti, koja je dičila njega, nestorja slovenskih skladateljev, duhovitega družabnika in dobrohotnega, čislaneza pedagoga.

Združena je z Antonom Nedvčedom zgodovina glasbene umetnosti na Kranjskem zadnjih 40 let, in obdaja Nedvčedovo osbo nimbus uspešnega in vnosa, vselej le prosih prave umetnosti zasledujočega delovanja. Anton Nedvčedovo ime ostane nepozabljeno v zgodovini glasbene umetnosti na Kranjskem sploh in v Sloveniji posebej; porok je temu sad Nedvčedovega duha, njegova skladateljska dela, ki ga bodo preživela.

Stava njegovemu, nam vsem dragemu spominu!

—oe—

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. junija.

— (Velitev v odbor „Matice Slovenske.“) Gospod prof. dr. Karol Glaser v Trstu nas je naprosil, objaviti naslednje vrste: „Slovenci se po pravici ponašajo z družbo sv. Mohorja, ki po svojem ogromnem številu udov dokazuje ukaželjnost našega malega naroda. V primeru k številu slovenske inteligence pa je število matičarjev prepričlo, dasi se odbor pošteno trudi ustrezati željam, ki se izražujejo pri ocenah matičnih knjig. Omenilo se je nekje po pravici, da ima težko stališče odbor, ker ne zna iz rokava trositi lepih povestij in druga težava je, da se trudijo veljavo dobiti nove struje, ki se niso popolnoma razjasnjene. Neugodne sodbe o matičnih knjigah ne mogó povišati ugleda našega jedino znanstvenega zavoda, niti povišati veselja odbornikom. Jaz sicer ne vem, kak vtis delajo te neugodne sodbe na posamezne odbornike, kateri se poleg obilnega stanovekega posla gotovo pošteno trudijo za blago društva. Ker je blizu občni sber

Matičin, dovoljujem si izraziti svoje mnenje, da ni treba da bi bila v odboru zastopana razna mesta na Slovenskem, nego v odbor naj pridejo nove mlade moči, ki so ocenjala letošnja knjige in naj dokažejo, je-li znajo odbrati take rokopiše, čijih vsebina bo ugajala zahtevam ali pa naj spišejo sami dobre pripovedi, ali druge knjige, ki jim ne prija v sedanjí osnovi. „Matica Slovenska“ mora priti v večje soglasje z javno kritiko. Zategadelj bi jaz namesto sebe predlagal g. Viktorja Bežeka, urednika „Ljubl. Zvonu“, saj ni potreba, da bi Trst bil zastopan v odboru „Matice Slovenske“. Ker je že razglašena kandidatna lista in ker so volitve že pred durmi, bi bilo prepozno, ko bi se začel razgovor o novih mladih močeh. Kljuba toplemu priporočilu svoje osebe, javljam pa z vso odločnostjo, da za zdaj ne vsprejem nobene volitve v odbor „Matice Slovenske.“ Kot prost poverjenik in ud sem in bom vselej pripravljen, pisati za Matico, kakor vem in znam, kake častne službe pa ne morem prevzeti. Gospode volilce na občnem zboru pa prosim uljudno, uvaževati ta moj neoporekljivi ukrep.

— (Ljubljanski Sokol.) Danes zvečer ob 1/9 uri so kakor običajno proste vaje za telovadbo pri izletu v Kranj. Nadalje se bode določil definitivno dan in red za prvi popoldanski izlet telovadcev in trobentačev. Vabljeni so toraj člani, da se udeležijo mnogoštevilno.

— (Pevsko društvo „Slavec“) vabi gg. pevce, da se polnoštevilno udeležijo pevske vaje, katera bode danes zvečer ob 8 uri v društveni sobi, za zbor žalostinke pri pogrebu svojega dolgoletnega častnega člana gospoda Antona Nedvčela, c. kr. profesorja v pokoju. Pogreba se društvo udeležijo z zastavo.

— (Izložena slika.) V prodajalnici gospoda Kollmanna na mestnem trgu videti je krasno sliko, portret Saskije, žene Rembrandtove. Kopija je to, katero je izdelal naš rojak in umetnik gosp. Josip Germ po svetovnoznane Rembrandta originalu, ki se nahaja v muzeju berlinskem. Delo g. Germa sedaj bivajočega v Pragi, se po svoji dovršenosti in živosti čamo hvali. Slika v krasnem okviru je za primerno majhen denar na prodaj. Kdor si hoče okrasiti svoj salon, naj seže po njej.

— (Hartkopfjev muzej.) V Lattermannovem drevoredu so za nekaj časa razstavljene raznovrstne jako zanimive mehanične umetnine in prirodoslovni preparati. Več je razvideti iz inserata v našem listu in z lepškov. Ljudje, kateri so ta muzej obiskali, ga jako hvalijo.

— (Prostovoljno gasilno društvo Vič-Glince) priredi v nedeljo, dne 21. junija veliko vrtno veselico z loterijo in s plesom, v prostorih novega strelišča pod Rožnikom, pri kateri bode svirala vrhniška godba. Začetek veselice točno ob 4. uri popoldne. Začetek plesa ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 20 kr., otroci prosti. Preplačila se bodo hvaležno vzprejemala. Gasilna društva, če nastopijo korporativno, so vstopnine prosta. Čisti dohodek je namenjen za popolnitev gasilnega orodja. Ob neugodnem vremenu se preloži veselica na prihodnjo nedeljo.

— (Oseba vest.) Gosp. dr. Jos. Malerič se je kot praktični zdravnik naselil v Črnomlju.

— (Nezgoda.) Na progi mej Radečami in Tíbižem sta dne 14. t. m. trčila dva železnika vozička. Jeden delavcev, ki so bili na vozičku, si je zlomil roko, drugi pa so bili lahko poškodovani.

— (Velika nesreča na slovenjebistriški postaji.) Predčerašnjim zvečer se je pripeljal v Slovensko Bistrico posebni vlak, s katerim so se peljali rezervisti pešpolka št. 97. Po patriarhalni navadi avstrijski natlačeni so bili rezervisti v vagonu, v katerih se navadno prevaža živina ali tovarno blago in v katerih je vladala strašna vročina. Rezervisti so zato, v kolikor je dopuščal prostor, stali pri odprtih vratih, da pa jih postane kolikor več deležnih svežega zraka, sedli so nekateri tako, da so njih noge visele iz vagona, dočim so drugi stali za njimi. Na slovenjebistriški postaji je stalo nekaj vagonov na relsah, kateri se v svojem nadaljevanju križajo z relsi, po katerih se je peljal vlak z rezervisti. Ti vagoni niso bili podloženi, kakor določajo službeni predpisi. Ker je vlak zaradi klanjca vozil z večjo silo, stresel je tudi relse, na katerih so stali rečni vagoni tako, da so vagoni zdrdrali naprej in zadeli ob vlak tam, kjer se relsi križajo, ter poškodovali 20 rezervistov, kateri so sedeli pri vratih. Nekaterim so bile noge kar odtrgane in dva dotičnih nesrečnikov sta umrla, še predno je vlak dospel v Maribor. Kakor smo že včeraj brzojavno poročali, je bilo 20 rezervistov lahko, 4 pa so bili težko ranjeni, vrh tega je bilo poškodovanih dvanajst vagonov.

— (Velika pevska slavnost „Celjskega pevskega društva.“) katera se je vršila minolo nedeljo 14. t. m. na vrtu hotela „pri kroni“, je bila sijajna. Kljub temu, da je vreme cel popoldan bilo neugodno, je neizprosni Jupiter P'uvus vender še ob pravem času zjasnil svoje tamno obličje ter nam napravil krasen večer. Točno ob naznanjeni uri začeli so pripeljati udeleženci iz vseh strani in mo-

ramo pohvaliti zlasti rodoljubne Laščane in vrle Vojničane, kateri so se odzvali v tako obilnem številu odborovemu povabilu. Zapazili pa smo tudi drage nsm goste iz Zidanega mosta, Rečic, Teharij, Št. Jurja, Šmarj, Črešnjic, Nove cerkve, Št. Petra v s. d. itd. Tudi narodni Žalčani, kateri so se sicer držali najboljše bali, niso zaostali, dasi smo jih prešteli na dveh prstih. Samo ob sebi se razume, da se je poleg teh iz različnih krajev došlih gostov zbrala pri slavnosti vsa narodna inteligenca celjeka brez izjeme in mnogo vrlih rodoljubov, kateri so bili navzoči z rodbinami v tolikem številu, kakor dosedaj še pri nobeni veselici. Z veseljem pa smo zapazili tudi druge celjske obitelji, impatiz ujoče z našimi slovenskimi društvi. Vse pevske točke izvajale so se dovršeno in precizno ter sme biti društvo ponosno na doseženi uspeh. Zlasti sta ugajala mešana zbor, katera sta se morala na splošno zahtevanje ponavljati. Vsa čast in priznanje vrlim gospodičnam pevkam in gospodom pevcem, katerim izrekamo tu svojo zahvalo, zlasti pevovodji, gospodu Brvarju, kateri se je marljivo trudil doseči zaželjenega uspeha; istotako tudi srčna hvala naprošenim gospodom učiteljem tenoristom, kateri niso štedili ni truda in daljnih potij, ni gmotnih žitev ter pripomogli s svojimi izbornimi glasovi društvu do tako sijajnega uspeha. Istotako moramo izreči zahvalo tamburaškemu zboru, kateri je radovoljno sodeloval ter prednašal tri točke, za katere je žel od občinstva obilo pohvale in priznanja. Za zabavni del skrbel je vrlo dobro prvi slovenski cirkus, katerega klovni in iz Kameruna naročene opice so prouzročile največ smeha. Prav posebno pa zaslužijo pohvalo gospodje telovadci, kateri so v krasnih akrobatskih kostumih telovadli na drogu ter izvajali najtežavnejše vaje. Celjski Sokol sme po pravici biti ponosen, da ima tako izborne telovadce. Samo ob sebi se umeje, da tudi „šmarska godba“, ki je koncertovala pri slavnosti, ni zaostala ter da je storila svojo dolžnost. Tako smo preživeli pri milih glasovih slovenske pesni, ubranih akordih tamburic in godbe in občudujoč težavne vaje telovadcev in vratolomne skoke in burke hudomušnih klovnov in srboritih opic veselo ure in prijeten večer in upamo, da je vsakdo odšel z zadovoljstvom ter želeč, da bi marljivo „Celjsko pevsko društvo“ priredilo še večkrat jednake veselice. Omeniti pa moramo tudi, da si mladi svet ni mogel kaj, da bi se pri vabljeni godbi tudi ne zavrtel na prostem ter dal tako duška svojemu navdušenju. Pozno v noč zabavali smo se skupaj in se ne motimo, če trdimo, da so slišali nekateri, vračajoč se domu v zorinem svitu petelina peti. Upamo, da ostane ta slavnost vsem udeležencem v najlepšem spominu ter želimo mlademu „Celjskemu pevskega društvu“, katero je nastopilo tokrat prvič javno in s tako velikanskim vzporedom ter si pridobilo z doseženim uspehom jednakopravnost z drugimi starejšimi narodnimi društvi, krepkega razvoja in najboljših uspehov i v nadalje.

— (Rinka.) Ustanovni zbor zadruge „Rinka“ v Celju, katera ima namen, sezidati v Logarjevi dolini v Solčavskih planinah hotel, bo v soboto dne 20. t. m. popoldne ob 4. uri v prostorih celjske čitalnice. Pri tem zboru sprejela se bodo pravila, sklenila zadružna pogodba, sprejemali pristopi za družnikov in volilo načelstvo. Prijatelji tega veličnega podjetja se vabijo k obilni vdeležbi.

— (Hrv. slov. pevsko društvo „Sloga“ v Gradcu) priredi dne 20. junija izlet v Judendorf. Izletniki se skupno odpeljejo ob 1. uri popoldne z južnega koledvera.

— (Novi tržaški škof.) Skoro leto dnij je trajala zakulisna, a toli ljutejša borba glede vprašanja, kdo postane naslednik škofa Glavine. Laška stranka je kandidovala poreskega škofa Flappa, odločnega in energičnega nasprotnika slovenskih narodnih prizadevanj in tržaški namestnik je z vsem svojim uplivom podpiral to kandidaturo. Kako stališče je zavzel goriški nadškof, tega ne vemo, pač pa se nam javlja, da je ljubljanski knezoškof baje priporočal Flappa. Tudi minister Gautsch se je bil zavzel za Flappa in stvar je bila že v toliko dogoana, da je tržaška občina ponudila Flappa za letovišče vilo „pri lovcu“, v nadomestilo, ker si je bil škof Glavina izgovoril škofijsko vilo v Skednju za svoje bivališče. Imenovanje škofa Flappa pa je preprečil ministerski predsednik grof Badeni, s katerim so slovenski in hrvatski poslanci o tej stvari večkrat govorili in kateri se je v ministerskem svetu odločno uprl kandidaturi Flappovi in se izrekel za kandidata Slovencev in Hrvatov, za škofa Šterka. Badenijevemu mnenju se je pridružila večina ministrov in tako je imenovan tržaškim škofom monsignor Šterk.

— (Imenovanje.) Naš rojak g. Ivan Pogorelec, dosednji računski svetnik pri bos. hrg. deželni vladi, imenovan je istotam finančnim svetnikom v VII. pl. r. Čestitamo!

— (Zveza jugoslovanskih pevskih društev.) Hrvatsko pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu je pristopilo „Zvezi jugoslovanskih pevskih društev“, kakor nam javlja predsednik te „zveze“ gosp. prof.

Bezenšek v Plovidu. Pismo, s katerim je to predsedstvo „Kola“ naznanilo, pozdravlja srčno idejo osnovanja „Zveze“ ter želi, da bi to lepo podjetje rodilo one plodove, ki so bili osnovateljem pred očmi, posebno da zbliža jednokrvne brate na slovenskem jugu. Naj bi „Kolo“ posnemala vsa slovenska pevska društva.

* (Hrvatski prirodznec.) Maksu Šoštaricu, filozofu in demonstratorju na dunajskem vseučilišču, je naročila dunajska orientalska družba, naj preišče prirodznanske razmere v Albaniji. Šoštaric je rodom iz Varaždina in to ni njegova prva znanstvena misija. Lani je prepotoval Bosno in je ondu našel neko dosedaj neznan rastlino, katere se bode odšel po njem imenovala. V sled uspešnega preiskovanja Bosne je dobil službo suplenta na neki dunajski gimnaziji in bil imenovan demonstratorjem na dunajskem vseučilišču. Kakšno spoštovanje v znanstvenem svetu si je pridobil mladi slušatelj filozofije, kaže to, da je že član c. kr. zemljepisnega društva in zoološkega in botaničnega društva na Dunaju. „Société de botanique“ v Parizu ga je pa imenovalo svojim dopisujočim članom. Te dni odpotuje Šoštaric v Atene, Carigrad, Makedonijo in Albanijo. Orientalska družba ga je preskrbela z zadostnimi sredstvi.

* (Aretovani poljski odličnjaki.) Varšavska policija je te dni aretovala celo vrsto odličnih poljskih novinarjev, mej njimi tudi člana krakovske akademije znanosti dr. Chmielewskiego, kar obuja silno senzacijo. Do zdaj še ni znano, kaj je dalo povod aretiranju, a najbrž politične spletke.

* („Vampirji anarhije“.) Židovski milijonar Rothschild je dobil te dni iz Budimpešte pismo, s katerim se je zahtevalo, naj pod naslovom „Delo 1896“ poste restante pošlje nemudoma malenkostno svoto 120 000 gld., sicer da zapade smrti in bo v kratkem umorjen. Podpis na pismu se je glasil „vampirji dela“. Rothschild je pismo izročil policiji. Včeraj je prišel na budimpeštansko pošto neki čevljarški učenec in je vprašal, je li došlo kako pismo z naslovom „Delo 1896“. Detektivi so fanta koj prijeli in ta je povedal, kdo da ga je poslal. Detektivi so šli s fantom tja, kjer je čakal dočnik in našli so tam nekega vojaka, kateri je pri zaslišanju izpovedal, da sta „vampirji“ on in neki jednoletni prostovoljec, sin premožnega in občesposlovanega trgovca. Umeje se ob sebi, da sta „vampirji anarhije“ pod ključem.

* (Šala ali hudobnost?) Gasilci v Losensteinu blizu Linca so svojemu poveljniku priredili bakljado in serenado. Vračaje se domov šli so mimo hiše nekega peka. Pekov sin je začel pri oknu nanje streljati iz puške, nabasane s šibrami. Ranil je petnajst oseb, nekatere iz teh nevarno. Ljudje so hoteli fanta lynčati, ker so orožniki le iz težka preprečili. Ker je fant povsem normalen je nagib njegovemu zločinu nejasen.

* (Kozel — vrtnar.) Nekaj jako neprijetnega se je pripetilo policijskemu komisarju O. v Ustju. Ponoči je pijan tako razgrajal, da so ga podrejeni mu policisti prijeli in odpeljali v zapor. Meščani pa sedaj vedo, da so kozla bili postavili za vrtnarja, ko so O. postavili za varuha javnega reda.

* (Nesreča v gorah.) Hči umrlega generalnega tajnika avstro-ogerske banke Leonhardija je na nekem izletu na Möschsberg pri Solnogradu šla prav do roba nekega brezna. Hoteč se pobahati s svojo neustrašnostjo je utrgala cvetko, a padla sto metrov globoko in se ubila.

* (Ujeta robska ladija.) Blizu Sansibarja je neka angleška vojna ladija ujela ladijo, ki je peljala 22 robov, največ otrok. Moštvo robske ladije je vse poskakalo v vodo, robe so Angleži osvobodili in robsko ladijo soboj odpeljali.

* (Poredni Buri.) Transvalski prebivalci so si vzlic hudemu razporu z Anglijo ohranili zdrav humor. Njih jedini časopis je priobčil naslednji dovtipni pogovor mej ponosnim Angležem in porednim Burom. Anglež: Velika Britanija je tolika država, da solnce v njej nikdar ne zaide. Bur: Rad verjamem. Gotovo se zde Bogu Angleži tako sumljivi, da jih nikdar neče pustiti v temi, ker bi sicer kako lopovščino storili.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Janko Zupan v Mariboru 6 kron, nabrane z mlado šestletno Slovenko Vekoslavo Zgončovo pri izletu slov. bralnega in pevskega društva „Maribor“ z geslom: Nikol nikdar nikjer ne zabi — Spominjat' doma se in roda — Po vzgledu bratov naših blagih — Cirila svetega Metoda! Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 12 naslednjo vsebino: O jednokopravnosti učiteljev in učiteljic; Beseda o naši reorganizaciji; Fr. Orožen;

Ustavoznanstvo; J. Ravnikar: Martin in Jera; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Kmetovalec“ ima v št. 11. naslednjo vsebino: Ravnanje z nagli in njih pomnoževanje. Nekoliko črtic o rabi umetnih gnojil v barju in na trdini. Svarilo. Znižanje zemljiškega davka. Iz podružnic. Razne reči. Vprašanja in odgovori. Gospodarske novice. Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Erzrojvke.

Dunaj 17. junija. Dne 27. t. m. izroči cesar na slovesen način nunciju Agliardiju kardinalski baret.

Budimpešta 17. junija. Pri razpravi o proračunu vojnega ministerstva je vojni minister izjavil, da daje iz strateških ozirov prednost železnici skozi Bohinj nego železnici čez Predel.

Lvov 17. junija. Listi javljajo, da je kabinetna pisarna vrnila peticijo, katero je lani prinesla maloruska deputacija cesarju in s katero je prosila preiskave glede legalnosti galiških deželnozborskih volitev, in sicer s pri pomnjo, da so vse pritožbe neosnovane.

Rim 17. junija. Listi javljajo, da se vrše diplomatični dogovori glede sestanka cesarja avstrijskega, cesarja nemškega in kralja laškega. Sestanek bo najbrž na jesen, in sicer v Benetkah.

Pariz 17. junija. „Figaro“ javlja, da je preiskava glede stotnika italijanskega generalnega štaba Ravellija, aretovanega zaradi vojninstva, dognala, da je Ravelli po naročilu italijanske vlade ravnal.

Atene 17. junija. S Krete se poroča, da so bili te dni večkrat krvavi boji mej turško vojsko in ustaši. V gore pobegli kristijani so v strašnem položaju. Muogo jih je že pomrlo od glada.

Narodno-gospodarske stvari.

— Razstava rokodelskega orodja, pomožnih strojev, motorjev in materialij za malo obrt v Černovicah. Kuratorij bukovinskega obrtnega muzeja v Černovicah priredi od dne 25. oktobra do 23. novembra t. l. razstavo rokodelskega orodja, pomožnih strojev, motorjev in materialij za malo obrt. Oglasila za udeležbo k razstavi je vposlati ravnateljstvu obrtnega muzeja do 15. julija t. l. Najemščine za prostor ne bo nobene plačati. Za prevažanje razstavnih predmetov je v tuzemstvu dovoljeno 50% znižanje. Natančnosti je povzeti iz občnih določil, ki so vsakemu na ogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Občni kongres za kemijo. C. kr. trgo vinsko ministerstvo je naznanilo trgovski in obrtniški zbornici, da mu je c. in kr. ministerstvo za vnanje stvari sporočilo, da se vsled naznanila francoskega poslanstva na Dunaji letos vrši drugi občni kongres za kemijo v Parizu od dne 27. julija do 5. avgusta. Ta kongres priredi društvo francoskih kemikov sladkorne in alkoholske industrije pod pokroviteljstvom francoske vlade. Kdor želi program temu kongresu, naj se obrne na M. François Dupont, glavnega tajnika kongresa, ali na M. Auguste Eclancher, Paris Boulevard de Magenta 156. Tudi oglasila za pristop je na ta dva gospoda poslati.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačojim ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—8)

Zahvala.

Gospod Josip Lapuch, knjigovodja tvrde Josip Brus, daroval je pri svojem odhodu od tukaj našemu ubožnemu zakladu 100 kron.

Za ta velikodušni dar izrekata podpisana blagemu dobrotniku presrečno zahvalo. Bog povrni! (2570)

Tomo Tollazzi
oskrbnik ubožnega zaklada.

Ivan Sloherl
župan.

V Dolenjem Logatcu, dne 15. junija 1896.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Henrika Höselmayer-ja v Ljubljani, premičnine, hišna in gostilniška oprema, vinska zaloga itd., cenjene 3224 gld. 22 kr. in 739 gld. 82 kr., dne 20. junija in 4. julija v Ljubljani. Janeza Široka posestvo v Snožetih, cenjeno 2373 gld. 50 kr., dne 20. junija in 25. julija v Brdu. Antona Klepčarja posestvo na Mali pristavi, (v drugo), dne 23. junija v Postojni. Janeza Kalana zemljišče v Bukovci, cenjeno 1692 gld., dne 23. junija in 21. julija v Škofji Loki. Janeza Cimpermana zemljišče v Selu, cenjeno 8761 gld., dne 23. junija in 28. julija v Velikih Laščah.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	735.5	17.1	sl. jzah.	oblačno	
17.	7. zjutraj	735.1	15.4	sr. sever	oblačno	11.2
	2. popol.	735.1	18.9	sr. vzhod	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 19.9°, za 2.0° nad normalom

Dunajska borza

dne 17. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld. 40	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld. 80	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld. 30	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld. 70	kr.
Ogerska krona renta 4%	98	gld. 90	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	966	gld. —	kr.
Kreditne delnice	351	gld. —	kr.
London vista	119	gld. 90	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld. 80	kr.
20 mark	11	gld. 75	kr.
20 frankov	9	gld. 52 1/2	kr.
Italijanski bankovci	44	gld. 45	kr.
C. kr. cekini	5	gld. 65	kr.

Dne 16. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	gld. —	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	gld. 50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld. —	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	gld. 25	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld. 75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld. —	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	gld. —	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	482	gld. —	kr.
Papirnati rubelj	1	gld. 27	kr.

„Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“ naznanja svojim članom žalostno vest, da je njega častni član, blagorodni, mnogozaslужni gospod

Anton Nedved

dne 16. t. m. ob 9. uri zjutraj v Gospodu preminul.

Pogreb bo jutri popoldne ob 5. uri iz hiše v Franciskanskih ulicah št. 12.

Ostani velikemu umetniku mej slovenskim učiteljstvom večen spomin! (2574)

V Ljubljani, dne 17. rožnika 1896.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, poklicati k sebi našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata

Antona Mauer-ja

učenca I. razreda ljudske šole

kateri je dne 16. t. m. ob 11. uri po noči, po kratki in mučni bolezni, v 8. letu dōbe svoje, izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb dragaega rajnega bode v četrtek popoldne ob 5. uri iz hiše žalosti v Zagorji ob Savi na ondoto pokopališče.

Dragi rajniki se priporoča v blag spomin in pobožno molitev.

Zagorje ob Savi, dne 17. junija 1896.

Andrej Mauer, oče. — Marija Mauer rojena Burger, mati. — Mitol, Stanko in Otil, sestra in brata. (2575)

Prodajalko

zmožno v trgovini mešanega blaga, vzprejemem takoj.

(2558—2)

Ivan Žargi, Kamnik.

Ljudevit Borovnik

(1832) puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem (22)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki sestojajo.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-137)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Franzova vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregence, Gurk, Genevo, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Franzova vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 6. uri 52 min. jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Lince, Steyra, Gmudena, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša. — Ob 8. uri jutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipkega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plnja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plnja, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša. — Vrh tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Vzprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v lekarno na deželi

vajenec

iz dobre hiše, več slovenščine in nemščine. — Ponudbe s predpisom 6. gimnazijalnega razreda naj se dpošljejo upravnistvu „Slovenskega Naroda“. Abiturijenti imajo prednost. (2549-1)

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo
sodružujoča mineralna voda

priporočena od prvih medicinskih avtoritet in uporabljiva po zdravniškem predpisu pri anemiji, klorosi, poltuiti, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Kopališče Roncegno Južno Tirolsko
postaja val-
suganske železnice

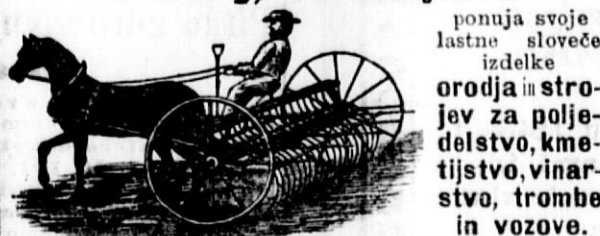
1 1/4 ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna, parna kopel, popolno zdravljenje z mrazno vodo, elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika. Višina nad morjem 535 metrov, prekrasna lega, zaščiten od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna temperatura 18 do 22 stopinj. Zdravilišče prve vrste z obširnimi lepimi parkom, prekrasen razgled na dolomite, 200 sob za tuje, obovalnice in bralne sobe, zdravilski salon. Povsod električna razsvetljava, zdravila, godba, lawn-tennis. Senčnata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober. Prospekte in pojasnila daje **kopališčno ravnateljstvo** v Roncegno. (2337-8)

Bubenska tovarna za stroje

železna in kovinska livarna

Berthold Kraus

Dunaj, 3/2 Löwengasse 3

Spretni solidni zastopniki v pokrajinah se iščejo. (1855-10)

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka enan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim putem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinke od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gl. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (1849-11)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Trgovski pomočnik

vešč slovenščine in nemščine, vzprejme se takoj v trgovino galanterijskega in mešanega blaga (2573-1)

Pavla Homann-a na Bledu, Gorenjsko.

Pozor! Krajni šolski sveti! Pozor!

Najboljša šolska klop, posebno za premajhne prostore, je higijenično in tehnično priznana, s c kr. patentom zavarovana

Flor. Rozman-ova šolska klop.

Na prostor 5tih postavi se jih lahko 6. Velja 2sedežna le 5 gl., 4sedežna samo 9 gl. — Naročbe vzprejema in oddaja izdelke tudi na obroke priporočujoč se

z odličnim spoštovanjem

(2494-3) Flor. Rozman v Krškem.

Stanovanje

za poletno sezono ali za delj časa

s štirimi sobami, oziroma za dve stranki po dve sobi, s kuhinjo, mostovžem in verando, vse novo, lansko leto izdelano, suho in v lepem kraju, odda (2554-2)

Vinko Jan v Spodnjih Gorjah, Gorenjsko.

Tudi ima v lastni hiši voze za izlete na razpolaganje.

Grobne križe in v kamen vsekane črke, zlate in v barvah, kakor tudi okvire, karniše itd. izdeluje (2497-3)

Franjo Toman, podobar in pozlatar
Križevniški trg št. 1.

Tudi se takoj vzprejme vajenec.

Plačilni natakar

neke kolodvorske restavracije (oženjen) (2536-3)

želi vzeti v najem

gostilno ali hotel

v prvi vrsti na Kranjskem ali Štajerskem. — Vprašanja naj se pošljejo: „Zahlkellner I. Cl.“ kolodvorska restavracija v St Petru na Krasu.

Goriška ljudska posojilnica

vpisana zadruga z omejeno zavezo
razpisuje službo

knjigovodje.

Zahteva se popolno znanje dvostavnega knjigovodstva in po možnosti zemljiške knjige. Plača in varščina po pogodbi. — Prošnje do 1. julija na ravnateljstvo.

V Gorici, 8. julija 1896.

(2538-2) Ravnateljstvo.

Malinov sirup

iz gorskih malin narejen, z najboljšo vonjavo i. t. d.

1 kilo v steklenici 65 kr., pol kile 35 kr.

Lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto. (2558-1)

2468 „Sičara“ 14

Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zaboj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavenski-Samac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

Švicarija.

Jutri v četrtek dne 18. junija t. l.

veliki VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 1/2 8. uri.

Vstopnina 20 kr.

Otroci prosti.

Z velespoštovanjem

Ivan Eder.

(2576)

!!Kolesarji, pozor!!

Kdor ljubi svoje zdravje, ta naj kupi

„Iiria“-kolo

ki je jedino na svetu prevideno s slovensko zaščitno tovarniško znamko in koje izdelujeta in prodajata

Saunig & Dekleva
v Gorici (Görz)

po sledeči ceni: „Iiria“-kolo I. vrste gl. 200.—, II. vrste gl. 175.—, III. vrste ali takozvano „Lucifer“-kolo gl. 117-50.

Imata zastop dvokoles „Swift“ iz prošlele orožarne v Steyrn, potem zalogo vsakovrstnih šivalnih strojev, pušk, samokresov, streljiva i. t. d. Popravljata šivalne stroje in dvokolesa. (2414-10)

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma (2311-15)

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Olga Nedvčd javlja v svojem ter v imenu svojega sopraga **Maksa Nedvčda** vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je preminul nje preljubljeni, nepozabni oče, oziroma tast, gospod

ANTON NEDVČD

c. kr. učitelj glasbe v p., emer. glasbeni ravnatelj filharm. družbe, častni član raznih glasbenih društev in imejitelj zlatega križca za zasluge

ki je po dolgi, jako mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes dopoldne ob 9. uri, v 68. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika se boče v četrtek, dne 18. t. m., ob 5. uri popoldne v hiši žalosti, v Franciškanskih ulicah št. 12, slovesno blagoslovilo in potem na pokopališču pri sv. Krištofu položilo k večnemu počitku v lastnem grobu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Dragi pokojnik se priporoča v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 16. junija 1896.

(2567)

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpenju, zvrtju in preteguenju žil itd. Cena steklenici 1 gl. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušen pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224-74)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja. Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini s specerijskim blagom in z železnino, vešč slovenščine in nemščine, vojaščine prost, želi svojo službo premeniti.

Ponudbe naj se blagovolijo poslati upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(2535—3)

Poletno stanovanje

s 3 sobami in kuhinjo v pritličju odda se takoj v najem pri

(2572—1)

Albertu Vodnik-u v Podutiku št. 25.

Prostori lekarne „Marija Pomagaj“

(2527) na Mestnem trgu št. 11 (3)

se dajo v najem; pripravi so za vsako trgovino. Več se poizve pri hišni gospodinjci v II. nadstropji.

Le malo časa v Lattermann-ovem drevoredu v Ljubljani.

Otvoritev: v soboto dne 13. junija ob 4. uri popoldne.

Naslednje dni od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer odprto.

Hartkopf-a veliki

muzej za umetnost in naravosnanske preparate.

V 40 metrov dolgi, z 200 plameni razsvetljeni in proti vsakemu vremenu zavarovani razstavi lopi, obsegajoč: Anatomijo, živalstvo, meh. plastične skupine, zgodovinske skupine in osebe, meh. avtomate, meh. krajevne podobe (diorama) s parno silo, pristno orientalski smejalni kabinet itd. itd., poučnega, zanimivega in zabavnega v najobilnejši meri ponujajoč.

Novo: Sežiganje vdove v Indiji. **Novo:** Najbolj velikanska kromoplastična senzacijska skupina novega časa. Vojskovodje afriške vojne: Menelik II., kralj Abesinije, inteligentni bakrobarveni vladar Afrike v narodni noši in general Oreste Baratieri, premaganec pri Aduvi. Bojišče v Afriki.

Vse podrobneje na programih!

Vstopnina: Odrasli 15 kr., vojak in otroci 10 kr. V anatomski oddelki vstop samo za odrasle, 20 kr., vstevši katalog.

K obilnemu obisku vabita najljubše

(2524—3)

Ludovik Krauss
tajnik.

W. Hartkopf
modeler in mehanik.

Prva gorenje-koroška parna pivovarna Ivana Kern-a v Beljaku

priporoča svoja

pri mejnarodnih razstavah na Dunaju 1894. l. v Berlinu 1896. l. z zlatimi svetinjami in v Bruslju 1896. l. s častno diplomom k zlati svetinji odlikovana najfinejša

piva v sodih in steklenicah

v blagohotno odjemo.

(2537—2)

Razglas.

Nad Rakovnikom mej Nemško vasjo in Sotlo v mokronoškem okraju

preložila se bode deželna cesta

mej km 24. in km 26. ter je delo preračunjeno na 5153 glđ. Licitacija vršila se bode

dne 2. julija t. l.

ob 9. uri dopoldne pri okrajnocestnem načelniku v Mokronogu. Vsak dražbenik mora vložiti 10% vadij.

Licitacijski pogoji, proračun in načrti leže pri načelniku okrajno cestnega odbora v Mokronogu na ogled. — K dražbi se uljudno vabi.

Okrajno cestni odbor v Mokronogu

dne 14. junija 1896.

(2552—1)

Načelnik: Fr. Penca.

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, storje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(2173—20)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.

Popolna razprodaja manufakturnega blaga pri **Fr. Petrič-u** v Špitalskih ulicah. !!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Staroslavno žvepleno kopališče
na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzojav
ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svētniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 58° C. vroč vrelec, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrnitvi in kostentni v členkih, boleznih v zgibih in otrpnenju po vnetih in zlomljenih kosti, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki i. t. d., ženskih boleznih, poltuh in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofelnih, anglički boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu i. t. d. Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili i. t. d. i. t. d.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdraviliška godba, katero oskrbuje c. in kr. pešpolk **Sergij Aleksandrovitš**, veliki knez ruski, št. 101. Plesne zabave, koncerti i. t. d. (2209—9)

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča. Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik **dr. A. Loughino**. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto oskrbnitvo kopališča.

Razglas.

Mestna hranilnica v Radovljici

je pričela poslovati

dne 15. junija 1896. l.

na podlagi od vis. c. kr. dež. vlade za Kranjsko v imenu vis. c. kr. ministerstva notranjih stvari potrjenih pravil v hiši gosp. **Sittig-a**, uradno potrjenega geometra, nasproti c. kr. uradov na glavnem trgu

ter bode imela

uradni dan vsak delavnik od 9. do 11. ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 10. ure dopoldne.

Ta čas vzprejemale se bodo uloge, za katere jamči mestna občina Radovljška in katere se bodo obrestovale do zneska 10.000 glđ. po 4%, nad 10.000 pa po 3.6%. Nevzdignjene obresti pripisovale se bodo poluletno kapitalu.

Uloge se bodo uporabljale v prvi vrsti za posojila na nepremična posestva pred vsem v Radovljiškem okraju in v gorenjskih okrajih sploh, potem pa tudi v drugih okrajih na Kranjskem in tudi na vse druge v §. 25. pravil naštetih načine.

Prošnje za posojila se vzprejemajo vsak uradni dan in rešujejo prav v kratkem.

Posojila se bodo obrestovala po pet od sto za celo leto in vračala se stalnimi anuitetami po navadi po tri od sto na pol leta, tako da izplača dolžnik posojilo v 36 letih. S primerno večjo anuiteto uniči dolžnik posojilo v krajši dobi.

Ravnateljstvo obstoji sedaj iz sledečih gospodov:

Al. Roblek, mestni župan, lekarnar in posestnik, kot predsednik. **Alfr. Rudesch**, c. kr. notar, kot namestnik in pisarnični predstojnik. **Andrej Gerčar**, nadučitelj; **Oton Homann**, trgovec in posestnik in **Matej Kosmač**, posestnik in gostilničar, kot člani.

Pravila in pojasnila se dobivajo brezplačno.

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Radovljici

(2529—3)

dne 9. junija 1896.

Predsednik:

Al. Roblek l. r.

Pisarnični predstojnik:

Alfr. Rudesch l. r.